

דקות של סיקור עיתונאי מצולם. כשבמרר כזו ראיון עם אשה סורית שהסבירה כי תוכל, אולי, להיות בשלום צד נצד עם ישראלים, אך לא להיות חברה שלהם, וכן ראיון עם יהודי עשיר שאמר כי הוא מקווה כי יבוא יום ובניו יוכלו להצטרף לצבא הסורי.

"גם אם יהיה עליהם להילחם בישראל?" שאל מייק וואלאס.

"כן," ענה היהודי, בעל בית-מירקחת משגשג בלב דמשק.

לתיקרה ולטלפון. הקטע השלישי ב- תוכנית, שהקפיץ את השגרירות הישראלית בווינגטון אל התיקרה וממנה אל הטלפון, כלל תמונות החורבן בקונייטרה, ודברי הקריין: "קונייטרה נהרסה על-ידי הישראלים, כשפינו אותה. הם עשו זאת כבולדזורים ובדינאמיט."

אנשי המיסד היהודי באמריקה, שהיו מודאגים גם הם בגלל הקטע האומר שמצב יהודי סוריה הוטב, ושגם אליהם פנו מייד ראשי השגרירות במצוקתם, לא היו מבור הלים כל-כך. הם היו משוכנעים כי בכמה צילולייטלפון יבהילו הם את ראשי ה- רשת, יאלצו אותם לפרסם הכחשה, להתי נצל, ולבטח לצאת עם הצוות אל ישובי- הירדן.

זאת, כדי שיספרו להם שוב כיצד המי טירו עליהם הסורים מטר פגזים לפני מילחמת ששת-הימים, ומדוע יש צורך ב- כיבוש רמת-הגולן לצמיתות, כדי להקים עליה ישובים חדשים, שיופגזו מעתה על-ידי הסורים, במקום הישובים שמתחת לרמה, אולם ארצות-הברית של אחרי ווטרגייט וניכסון לא נבהלה הפעם מאיומי הקונגרס היהודי האמריקאי. רשת טי-בי-אס סירבה להתנצל, סירבה להכחיש, סירבה לצאת לישראל לכתבה מקבילה. אולם, כשגברו האיומים, פעלה הרשת בצורה שהדהימה את המאיימים במשרדי הקונגרס היהודי: שידרו את התוכנית בשנית, ביום הראשון שעבר, הצהירו כי כל שאמרו בה הוא אמת לאמיתה, כי היהודים בסוריה באמת נהנים מתנאים טובים יותר מאשר קודם-לכן, וכי קונייטרה באמת נהרסה בדינאמיט ובבול- דורים, ולא בתותחי הסורים במילחמת יום-הכיפורים.

מייק וואלאס, עורך שישים דקות, הגדיל לעשות: אחרי שסיפר לצופים על איומי הקונגרס היהודי האמריקאי, הודיע כי הוא עתיד לצאת שוב לדמשק החודש, לפי הזמנת הנשיא הסורי, כדי להכין כתבה מיוחדת על חיי היהודים בסוריה.

שטיפת מוח

מי אינו רוצה זה?

איך הופכת מישראלית?

לבו של המימשל הצבאי

לקביעה מדעית של

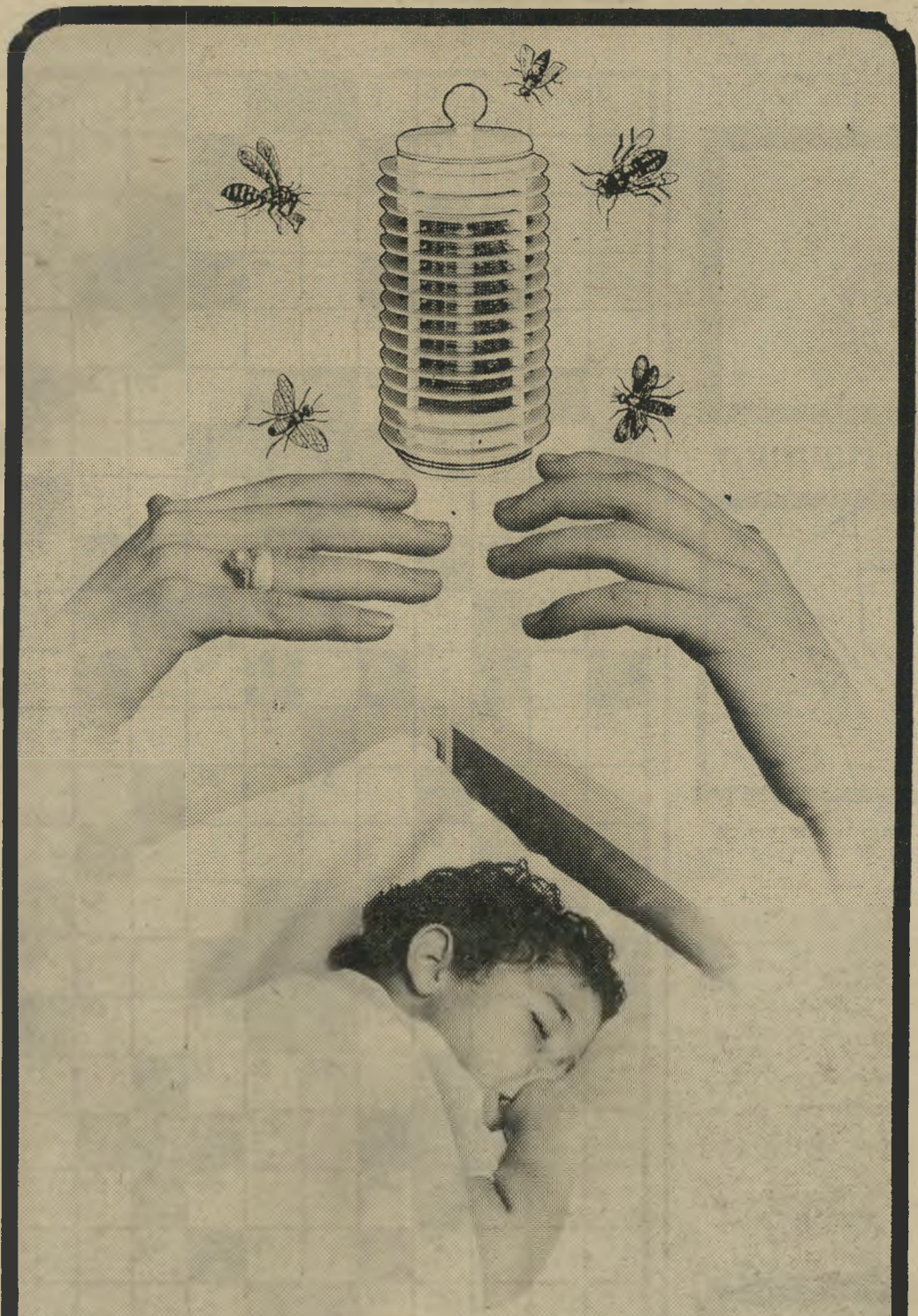
העם הפלסטיני

הפרס השבועי לשטיפת-מוח הגיע לכו- תרת המסיימת סידרה של חמישה מאמרים על שמונה שנות המימשל הצבאי בשטחים. הכותרת (ידיעות אחרונות 19.6.1975 עמ' 19) מכריזה: "רוב הפלסטינאים אינם רוי צים במדינה משלהם". האמת היא, כמובן, היפוכה של אותה כותרת, אם יש נושא שסביבו מתלכדים הפלסטינים — רובם המכריע, אם לא כולם — הרי זה שאיפתם למדינה עצמאית משלהם.

חילוקי-הדיעות ביניהם נובעים לאופיה של המדינה העתידה לקום, לאוריינטציה שלה, לדרך הקמתה, לגבולותיה (יש חסידי גבולות 1967, יש הדוגלים בגבולות 1947, ויש עדיין נאמני "פלסטין השלמה"). אולם אין חילוקי-דיעות לגבי הרצון העז להקים מדינה פלסטינית. על כך משקפים כל המשקפים הניטרליים.

העניין המור שבעתיים משום שבעל המאמר הוא הדובר-לשעבר של מפקדת הגדה המערבית, מיכאל ששר. דווקא הוא צריך לדעת יותר מכל אחר את האמת על שאיפת הפלסטינים למדינה משלהם. האם באמת איננו יודע, או שמה האמת ידועה לו, אך הוא מורד בה?

מותר בהחלט לדובר-לשעבר של הי מימשל הצבאי שלא לרצות במדינה פלס- טינית, אך אסור לו לייחס את מישאלותיו הפרטיות לעם אחר — ואסור שבעתיים לעיתון להכתיר מישאלה פרטית זו של דובר יהודי בכותרת אובייקטיבית-כביכול, כאילו נקבעה כאן עובדה מדעית מוסכמת.

לא עוד!

סוף סוף אינך חייבת להסתכן בהרעלת ילדך בחמרי הדברה כדי להגן עליו מהיתושים המצי- קים. הקטלן של אמקור הוא מכשיר ביתי חדש, נוח בשימוש ובמחירו, המושך אליו את היתושים והחרקים ומחסלם בדרך אלקטרונית, ללא רעלים, ללא ריחות, ללא סגירת חלונות. נסי אותו עוד הלילה, כי כל לילה של שינה רגועה אין לו תחליף.

כי תמכור גם **אמקור**

בסניפי אמפא ואצל הסוחרים הפורשים

אמפא שרות עם כל הלב

פרסום: א. ורבלין